

Motion till riksdagen

1989/90:K412

av Ulla Berg m.fl. (s)

Kommunikationsteknik inom hemtjänsten

Hemtjänsten i kommunerna har utvecklats mycket de senaste tio åren. Från att ha varit ett utpräglat ensamarbete är numera arbetet i hemtjänsten ett lagarbete och praktiskt taget samtlig personal arbetar i vårdlag. Arbetsuppgifterna, främst av omvårdnadskaraktär, har både utökats och blivit mer kvalificerade. Personalen arbetar schemabundet och det finns personal i arbete under dygnets alla timmar. Detta gäller både vardagar och helgdagar.

Behovet av utveckling/tillämpning av ett talkommunikationssystem är mycket stort. Främst är det ett behov av att skapa möjligheter till kommunikation mellan personal i det direkta vårdarbetet men det finns också behov av att förbättra möjligheterna till kommunikation mellan arbetsledare och vårdpersonal. Det kan t.ex. vara någon som behöver hjälp vid oplanerade tunga lyft, personal kan ha behov att kalla på hjälp vid hotsituationer, det kan vara arbetsledare som måste omdirigera personal för att lösa akuta hjälpinsatser. Även ur beredskapssynpunkt är det viktigt med en utveckling av kommunikationstekniken. Det är alltså både ur effektivitetssynpunkt och ur säkerhetssynpunkt angeläget med utveckling på området.

Utvecklingen på kommunikationsområdet går utomordentligt snabbt och idag finns exempelvis personsökare med möjligheter till dubbelriktat tal. Dessa personsökare är p.g.a. små mått och ringa vikt lätta att bära med sig i vårdarbetet, och är också fördelaktiga ur kostnadssynpunkt. Detta är viktigt att beakta när man betänker vilket stort antal som behövs för att utrusta personal inom hemtjänsten med möjlig kommunikationsteknik.

Alternativ till detta kan synas vara att utrusta vårdpersonal med mobiltelefoner. Emellertid är det fortfarande idag så att möjligheten att nå snabb kontakt är osäker p.g.a. sändnings- och mottagarförhållanden. Dessutom är kostnadsnivån en helt annan.

Därför synes alternativet med personsökare med möjligheter till dubbelriktat tal vara mycket intressant för kommunikation inom hemtjänsten.

Det problem som då infinner sig består i att tillståndsgivande myndighet/organ, i detta fall Televerket, inte kan göra avsteg från de bestämmelser som finns i gällande lagstiftning och författningar.

Det problem som nu visar sig gäller den tekniska utrustningens räckvidd. Egentligen är det inte tekniken som sådan som är begränsningen utan begränsningen finns i vad som står att läsa i "Allmänna bestämmelser för radioanläggningar för fast och landmobil trafik över frekvensband över 31,7 MHz

(Juni 1978)" och "Tekniska bestämmelser för fast och landmobil trafik i frekvensband mellan 31,7 och 470 MHz med 25 kHz kanalindelning, utfärdade i juni 1970".

Mot. 1989/90
K412

Enligt ovanstående bestämmelser får bl. a. sändareffekten högst uppgå till 1 W ERP för basstation och 0,1 W ERP för bärbar station. I praktiken medger sändareffekten att kommunikation kan upprättas inom en radie av ca 500 meter från basstationen. För många kommuner innebär denna begränsning att man dels behöver ett stort antal basstationer för att få radiotäckning, dels att kommunikation mellan de olika basstationerna och mellan de bärbara stationerna blir mycket komplicerad både ur teknisk och ur handhavandesynpunkt.

Detta med flera bestämmelser gör det svårt att med enkla medel men ändå kraftfullt ordna lättillgänglig och angeläget kommunikationsstöd i hemtjänsten.

Enligt företrädare för den tekniska industrin är det möjligt att med tillgänglig teknik och till blygsamma merkostnader, höja sändareffekten och få radiotäckning av i princip hela kommuner. Detta gäller under förutsättning att avsteg från ovan anförda bestämmelser får göras. Önskvärt är därför att bestämmelserna ändras så att Televerket i egenskap av tillståndsgivare får möjlighet att, efter prövning i det enskilda fallet, ge tillstånd för högre sändareffekt än vad nuvarande bestämmelser medger.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utveckling av kommunikationsteknik inom hemtjänsten.

Stockholm den 23 januari 1990

Ulla Berg (s)

Sture Ericson (s)

Maud Björnemalm (s)

Håkan Strömberg (s)